

POSTANOWIENIE

Dnia 12 maja 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marian Kocon (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa A. B.

przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń S.A. w W.

przy uczestnictwie interwenienta ubocznego po stronie pozwanej

Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego w W.

o odszkodowanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 12 maja 2011 r.,

zażalenia interwenienta ubocznego na postanowienie o kosztach zawarte

w wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 14 stycznia 2011 r.,

**uchyla zaskarżone postanowienie i przekazuje sprawę Sądowi
Okręgowemu do ponownego rozpoznania.**

Uzasadnienie

Oddalając apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 9 sierpnia 2010 r., Sąd Okręgowy zasądził w wyroku z dnia 14 stycznia 2011 r. od powoda na rzecz pozwanego ubezpieczyciela kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego, oddalił natomiast wniosek interwenienta ubocznego o zasądzenie na jego rzecz takich kosztów (k. 258 v akt sprawy).

W zażaleniu na to rozstrzygnięcie o kosztach interwenient uboczny (przypozwany) wnosił o jego zmianę i przyznanie mu od przegrywającego proces powoda kwoty 900 zł kosztów postępowania apelacyjnego. Podkreślał istotną rolę, jaką odegrał on jako interwenient uboczny w toku postępowania oraz konieczność posłużenia się profesjonalnym pełnomocnikiem z racji skomplikowanego charakteru sporu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje

Zgodnie z art. 107 k.p.c., sąd może przyznać także interwenientowi ubocznemu (art.76 k.p.c.) koszty interwencji od przeciwnika obowiązane do zwrotu kosztów. Treść tego przepisu wskazuje na to, że nie obliuguje on do zasądzenia kosztów w każdym przypadku, w którym istnieją podstawy do obciążenia kosztami przeciwnika procesowego (art. 98 k.p.c.; por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 listopada 1975 r., OSP 1976, z. 12, poz. 227). Pozostaje zatem odwołanie się przez sąd do ogólniejszych kryteriów w postaci potrzeby rzeczywistej obrony interesów interwenienta ubocznego w określonych okolicznościach rozpoznawanej sprawy.

Jeżeli Sąd Okręgowy w końcowej części uzasadnienia wyroku z dnia 14 stycznia 2011 r. powołał się jedynie na sam przepis art. 76 k.p.c. i nie przedstawił bliżej sprecyzowanych powodów oddalenia wniosku interwenienta ubocznego (przy założeniu zastosowania art. 107 k.p.c.), to należy uznać takie rozstrzygnięcie za niedostatecznie umotywowane. Dlatego należało rozstrzygnięcie o oddaleniu wniosku interwenienta uchylić i sprawę w tym zakresie przekazać Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁵ k.p.c.).